

การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ ในภาพยนตร์บอลลีวูดยอดนิยม

A Comparative Analysis of Film Languages and Genre in Popular Bollywood Films

อรุณี ศรีโกศกดี. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต.

ภุชดา เกิดดี. วิทยาลัยนิเทศศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต.

Arune Srikosak. College of communication Arts, Rangsit University.

Krisda Kerdee. College of communication Arts, Rangsit University.

E-mail : Cotton.as17@gmail.com, krisda@rsu.ac.th

Received: 5 March 2025; Revised: 11 March 2025; Accepted: 22 May 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ตัวบท โดยวิเคราะห์ภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ภาษาภาพยนตร์ ลักษณะของตระกูลภาพยนตร์ และบรรยายความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูด จำนวนทั้งหมด 10 เรื่อง โดยได้แบ่งออกเป็นสองช่วงเวลา ดังนี้ 1) ช่วง ค.ศ. 1980 - 1999 ได้แก่ Dostana (1980) Duniya (1984) Agneepath (1990) Chamatkar (1992) และ Hum Aapke Hain Koun..! (1994) และ 2) ช่วง ค.ศ. 2000 - 2019 (ปัจจุบัน) ได้แก่ Lagaan: Once Upon a Time in India (2001) 3 Idiots (2009) PK (2014) Drishyam (2015) และ Uri: The Surgical Strike (2019) ด้วยกัน โดยมีทฤษฎีภาษาภาพยนตร์ตามแนวคิดรูปแบบนิยม แนวคิดองค์ประกอบสูตรจากผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) ภาษาภาพยนตร์ ภาพยนตร์บอลลีวูดที่นำมาวิเคราะห์เป็นไปตามทฤษฎีอย่างครบถ้วนทั้งหมด ความยาวภาพยนตร์ ภาพ กรอบภาพ ขนาดภาพ มุมกล้อง การเคลื่อนกล้อง ระยะชัด ความเร็วภาพ เสียง เสียงพูด เสียงดนตรี ตัดต่อ มีสีของแซน องค์ประกอบภาพ แสงและสี การแสดงและสีของเครื่องแต่งกาย 2) ตระกูลภาพยนตร์ ตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูดสามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ได้แก่ มาซาลา โรแมนติก สะท้อนสังคม และประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ยังสามารถพบภาพยนตร์ระทึกขวัญ ซึ่งเป็นหนึ่งในตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูดอีกด้วย 3) การบรรยายความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์พบว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งความยาวภาพยนตร์ที่สั้นลง ภาพ กรอบภาพ ขนาดภาพ มุมกล้อง การเคลื่อนกล้อง ระยะชัด ความเร็วภาพ เสียง เสียงพูด เสียงดนตรี ตัดต่อ มีสีของแซน องค์ประกอบภาพ แสงและสี การแสดงและสีของเครื่องแต่งกาย รวมถึงตระกูลภาพยนตร์ที่มีการเปลี่ยนไปในทางตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูดมากขึ้นด้วยเช่นกัน

คำสำคัญ: ภาษาภาพยนตร์, ตระกูลภาพยนตร์, ภาพยนตร์บอลลีวูด, ภาพยนตร์บอลลีวูดยอดนิยม

Abstract

This research is a textual analysis by analyzing film language and genre. The objectives of the research are to analyze film language, genre characteristics, and describe the changes in film language and genre of 10 Bollywood films, which are divided into two periods as follows: 1) 1980 - 1999, including Dostana (1980), Duniya (1984), Agneepath (1990), Chamatkar (1992), and Hum Aapke Hain Koun...! (1994), and 2) 2000 - 2019 (present), including Lagaan: Once Upon a Time in India (2001), 3 Idiots (2009), PK (2014), Drishyam (2015), and Uri: The Surgical Strike (2019). The theory of film language is based on the concept of formalism, formula composition, and film language theories. The research results are divided into 3 parts as follows: 1) According to film language, the Bollywood films that were analyzed completely followed the theory. Film length, images, frame, size of images, camera angles, camera movement, depth of field, speed of images, sound, speech, music, editing, mise en scène, composition of images, light and color, performance and color of costumes. 2) In terms of Genre, the Bollywood film genre can be clearly seen as masala, romantic, social and historical. In addition, thriller films, which are one of the Hollywood film genre, can also be found. 3) It was found that the description of changes in film language and genre found that there were changes in both film length, images, frame, size of images, camera angles, camera movement, depth of field, speed of images, sound, speech, music, editing, mise en scène, composition of images, light and color, performance and color of costumes, including genre that have changed more towards the Hollywood genre as well.

Keywords: Film Language, Genre of Film, Bollywood Film, Popular Bollywood Film

ที่มาและความสำคัญ

ในปัจจุบันภาพยนตร์เป็นปัจจัยหนึ่งเพื่อเสริมสร้างความบันเทิงที่ได้รับความนิยมในทุกชาติ ทุกภาษา และยังถือว่าเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่มีความแพร่หลายและได้รับการยอมรับจากนานาชาติ (อาร์ลิส ปาทาน, 2554) ซึ่งอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในระดับนานาชาติขนาดใหญ่ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายไม่ได้มีแค่อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของสหรัฐอเมริกาโดย ชลาทิพย์ ถิรสุนทรากุล (2565) กล่าวว่า อุตสาหกรรมภาพยนตร์อินเดียสามารถผลิตภาพยนตร์ออกมาได้มากกว่าอุตสาหกรรมภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา โดยอุตสาหกรรมภาพยนตร์อินเดียสามารถผลิตภาพยนตร์ออกมาได้มากถึง 1,500 - 2,000 เรื่องต่อปี ซึ่งอุตสาหกรรมภาพยนตร์สหรัฐอเมริกาส่งออกผลิตภาพยนตร์ออกมาได้เฉลี่ย 800 เรื่องต่อปี อุตสาหกรรมภาพยนตร์อินเดียมีหลายสาขาโดยแยกไปตามภาษาท้องถิ่นของแต่ละพื้นที่ในประเทศอินเดีย เช่น บอลลีวูด (Bollywood) ใช้ภาษาฮินดี คอลลีวูด (Kollywood) ใช้ภาษาทมิฬ และตอลีวูด (Tollywood) ใช้ภาษาเตลูกู ในการสื่อสาร จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นอุตสาหกรรมภาพยนตร์อินเดียสาขาบอลลีวูดเป็นที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในประเทศอินเดีย

ภาพยนตร์บอลลีวูดในยุคโลกาภิวัตน์นำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับผู้ชม และรสนิยมของชาวตะวันตกนำไปสู่ความสำเร็จที่เพิ่มขึ้นทั่วโลก ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจอินเดีย ความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับภาพยนตร์เหล่านี้ได้เพิ่มการผลิต สร้างงาน และสร้างรายได้ นอกจากนี้ยังแผ่ขยายไปในต่างประเทศ ซึ่งช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์ของประเทศในตะวันออกกลางทั่วโลก ทำให้ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงทำให้ผู้ชมที่ไม่ใช่ชาวตะวันออกกลางสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นทั้งในแง่ของภาษาและวัฒนธรรม โดยสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงนี้ได้จากจำนวนภาพยนตร์บอลลีวูดที่เพิ่มขึ้น

ซึ่งถูกสร้างใหม่หรือดัดแปลงสำหรับผู้ชมชาวตะวันตก นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบไปในด้านอื่น ๆ ด้วย อาทิ ด้านการท่องเที่ยว การส่งออกสินค้า เพลง เครื่องแต่งกาย และอาหาร รวมไปถึงจำนวนของภาพยนตร์อินเดียที่เข้าฉายในเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติเข้าถึงผู้ชมเป็นวงกว้าง และยังเป็นที่ยอมรับของสากลอีกด้วย (Andrews, 2022)

ในปี 2022 หลังจากที่มีการฉายภาพยนตร์เรื่อง Gangubai Kathiawadi ในประเทศไทยผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์สตรีมมิ่งชื่อดังอย่างเน็ตฟลิกซ์ไปได้ไม่นานได้เกิดกระแสดึงดูดความสนใจของชาวไทยที่ได้ดูภาพยนตร์บอลลีวูดเรื่องนี้ จึงเกิดกระแสการทำซ้ำบนโลกออนไลน์จนทำให้ภาพยนตร์บอลลีวูดเรื่องนี้อยู่ในชาร์ตอันดับต้น ๆ ของแพลตฟอร์มเป็นเวลาเจ็ดสัปดาห์ จากข้อมูลของ Ganesh Salian ผู้ริเริ่มเพจ Bangkok Bollywood Facebook ได้กล่าวไว้ว่า มีภาพยนตร์บอลลีวูดอย่างน้อยสามสิบเรื่องเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ของประเทศไทยทุกปี ชาวมุมไบอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นเวลา 10 ปี ขณะทำงานในบริษัทผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์อินเดียสัญชาติอินโดนีเซียชื่อ Multivision Plus (MVP) เขาสังเกตว่าคนดูหนังอินเดียในไทยส่วนใหญ่เป็นคนอินเดียพลัดถิ่น แต่เขาตระหนักว่าเยาวชนไทยกำลังทดลองดูภาพยนตร์บอลลีวูดมากขึ้น (Devi, 2023)

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาภาพยนตร์บอลลีวูด โดยใช้แนวคิดการวิจารณ์ภาพยนตร์แนวรูปแบบนิยม เพื่อวิเคราะห์ภาษาภาพยนตร์ และนำแนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูดมาใช้ เพื่อการวิเคราะห์ตระกูล รวมไปถึงการนำผลวิจัยมาเปรียบเทียบตามแต่ละยุคสมัยว่ามีการพัฒนาการความเปลี่ยนแปลงทางภาษาภาพยนตร์ และตระกูลภาพยนตร์ไปมากน้อยเพียงใด เนื่องจากสิ่งที่กล่าวไปข้างต้นจะสังเกตได้ว่าภาพยนตร์บอลลีวูดนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงด้านพัฒนาการด้านเนื้อหาไปอย่างหลากหลายตามสภาพของสังคมในช่วงนั้น ๆ

ปัญหานำการวิจัย

1. ภาษาภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูดมีลักษณะอย่างไร
2. ตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูดมีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร
3. ภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูดมีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาษาภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูด
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูด
3. เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูด

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกศึกษาภาพยนตร์บอลลีวูด โดยมีเกณฑ์การเลือกภาพยนตร์จากคะแนนนิยมในเว็บไซต์ IMDB และเป็นภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาฮินดีในการดำเนินเรื่องทั้งหมดจำนวน 10 เรื่อง โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงเวลาด้วยกัน ดังนี้

1. ช่วง ค.ศ. 1980 – 1999 ได้แก่ Dostana (1980) Duniya (1984) Agneepath (1990) Chamatkar (1992) และ Hum Aapke Hain Koun..! (1994)
2. ช่วง ค.ศ. 2000 – 2019 ได้แก่ Lagaan: Once Upon a Time in India (2001) 3 Idiots (2009) PK (2014) Drishyam (2015) และ Uri: The Surgical Strike (2019)

โดยเหตุผลของการศึกษาภาพยนตร์บอลลีวูดทั้ง 2 ยุค คือ ในปี ค.ศ. 1980 – 1999 เป็นช่วงคลาสสิกบอลลีวูด (Classic Bollywood) เป็นที่นิยมของการผลิตภาพยนตร์แนวอาชญากรรม และบอลลีวูดสมัยใหม่ (New Bollywood) เป็นช่วงแรกของภาพยนตร์บอลลีวูดได้ก้าวเข้าสู่สากลและเป็นที่รู้จักทั่วโลก และช่วงเวลาต่อมาในปี ค.ศ. 2000 – 2019 เป็นยุคที่ภาพยนตร์บอลลีวูดได้รับความสนใจจากสื่อต่างประเทศ จนสามารถได้เข้าชิงรางวัลออสการ์ในสาขาภาพยนตร์ต่างประเทศยอดเยี่ยม และได้ผลิตภาพยนตร์ที่หลากหลายแนวมากขึ้น จึงเห็นสมควรว่าควรเลือก 2 ช่วงเวลานี้นามาวเคราะห์ในภาษาภาพยนตร์ และตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลีวูดยอดเยี่ยม

แนวคิด ทฤษฎี และ วิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษา ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ภาพยนตร์อินเดีย (Indian Film History) ทฤษฎีภาษาภาพยนตร์ตามแนวคิดรูปแบบนิยม (Formalism) แนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูด (Genre of Bollywood Film) แนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Genre of Hollywood Film) และแนวคิดองค์ประกอบสูตร (Formulaic Elements)

แนวคิดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ภาพยนตร์อินเดีย (Indian Film History)

Thadeshwar (2020) ได้แบ่งประวัติศาสตร์ภาพยนตร์อินเดียเป็นแต่ละช่วงปี ดังนี้ 1) ช่วงทศวรรษที่ 1890-1940 นับเป็นช่วงต้นประวัติศาสตร์บอลลีวูดด้วยการสร้างภาพยนตร์มีเสียง 2) ช่วงปลายทศวรรษที่ 1940-1960 เรียกได้ว่าเป็นยุคทอง (Golden Age) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับชีวิตของชนชั้นแรงงานเป็นหลัก 3) ช่วงปลายทศวรรษที่ 1960-ต้นทศวรรษที่ 1970 ภาพยนตร์รักผสมผสนดนตรีครองอุตสาหกรรมภาพยนตร์ 4) ช่วงทศวรรษที่ 1970-1980 เรียกว่ายุคคลาสสิกบอลลีวูด (Classic Bollywood) เป็นช่วงเวลาที่เป็นจุดเริ่มต้นของภาพยนตร์แนวอาชญากรรมรุนแรงหรือเรียกอีกอย่างว่า ตระกูลมาซาลา (Masala) 5) ช่วงทศวรรษที่ 1990 ถูกครอบงำด้วยภาพยนตร์ตระกูลโรแมนติกผสมผสนดนตรี ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อยุค บอลลีวูดสมัยใหม่ (New Bollywood) 6) ช่วงปลายปี ค.ศ.2010 บอลลีวูดเริ่มเปลี่ยนแนวทางการเล่าเรื่องและภาพยนตร์ที่ผลิตออกมาในช่วงนี้ไม่ได้มีแต่แนวโรแมนติกที่ผสมผสนดนตรีและอาชญากรรมเท่านั้น แต่ยังได้เล่าเรื่องแนวชีวประวัติและเรื่องเกี่ยวกับประเด็นทางสังคม

ทฤษฎีภาษาภาพยนตร์ตามแนวคิดรูปแบบนิยม (Formalism)

เดวิด บอร์ดเวลล์ (David Bordwell) และ คริสติน ทอมป์สัน (Kristin Thomson) จำกัดความคำว่า รูปแบบ (Form) ไว้ว่า รูปแบบ คือ สิ่งที่สำคัญที่สุดในงานศิลปะทุกประเภท และภาพยนตร์นั้นไม่ใช่เพียงแต่ผสมส่วนประกอบต่าง ๆ ลงไปเท่านั้น แต่เป็นการกำหนดความสัมพันธ์ของส่วนผสมและดึงดูดความสนใจ โดยมีการสื่อสารด้วย ภาพ เสียง ตัดต่อ และมีสีของแสง (David Bordwell และ Kristin Thomson, อ้างถึงใน จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย, 2563)

แนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูด (Genre of Bollywood Film)

จากหนังสือ Bollywood : Sociology Goes To The Movies (Dudrah, 2006) ได้กล่าวถึงตระกูลภาพยนตร์ของบอลลีวูดไว้ด้วยกันทั้งหมด 6 ตระกูล ดังนี้ ภาพยนตร์ข้อคิดเกี่ยวกับศาสนา (Devotional Film) ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ (Historical Films) ภาพยนตร์สะท้อนสังคม (Social Films) ภาพยนตร์สังคมมุสลิม (Muslim Social Films) ภาพยนตร์มาซาลา (Masala Films) และ ภาพยนตร์โรแมนติก (Romantic Films)

แนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Genre of Hollywood Film)

กฤษดา เกิดดี ได้แบ่งตระกูลภาพยนตร์ของฮอลลีวูดออกเป็น 10 ตระกูลด้วยกัน ได้แก่ ภาพยนตร์นิยายวิทยาศาสตร์และจินตนาการ (Science Fiction and Fantasy) ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film) ภาพยนตร์ผจญภัย (The Adventure Film) ภาพยนตร์บุกเบิกตะวันตก (The Western) ภาพยนตร์แก๊งสเตอร์ (The Gangster Film) ภาพยนตร์ฟิล์ม noir (Film Noir) ภาพยนตร์เพลง (The Musical) ภาพยนตร์ตลก (Comedy) ภาพยนตร์ศิลปะ (The Art Film) และภาพยนตร์สะท้อนปัญหาสังคม (The Social Problem Film) (กฤษดา เกิดดี, 2541)

นอกจากนี้ นิตยสาร Forbes มีการกล่าวถึงตระกูลภาพยนตร์ในบทความ A Complete Guide To The Basic Types Of Movie Genres (Davis, 2023) โดยอ้างอิงจากภาควิชาภาพยนตร์ศึกษาของมหาวิทยาลัยเยล ซึ่งสามารถแบ่งตระกูลภาพยนตร์แบบพื้นฐานออกเป็นทั้งหมด 12 ตระกูล ดังนี้ ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror) ภาพยนตร์ตลก (Comedy) ภาพยนตร์แอ็คชั่น (Action) ภาพยนตร์โรแมนติก (Romantic) ภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์ (Sci-Fi) ภาพยนตร์ดราม่า (Drama) ภาพยนตร์โรแมนติกและตลก (Romantic Comedy) ภาพยนตร์อาชญากรรม (Crime Drama) ภาพยนตร์ลึกลับ (Mystery) ภาพยนตร์แฟนตาซี (Fantasy) ภาพยนตร์ระทึกขวัญ (Thriller) และ ภาพยนตร์กีฬา (Sports)

แนวคิดองค์ประกอบสูตร (Formulaic Elements)

Berger (1992) (อ้างถึงใน ภัทรทิศา บุชชะ, 2561) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบสูตร หรือ Formulaic Elements ซึ่งประกอบไปด้วย 10 องค์ประกอบสำคัญ เพื่อให้สามารถแบ่งตระกูลภาพยนตร์ได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น ได้แก่ ยุคสมัย สถานที่ ตัวละครเอก ตัวละครรอง ตัวละครขัดแย้ง โครงเรื่อง แก่นเรื่อง เครื่องแต่งกาย อาวุธ และพาหนะ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ภาพยนตร์บอลลีวูดที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ. 1980 – 1999 จำนวน 5 เรื่อง โดยใช้เกณฑ์จากคะแนนนิยมในเว็บไซต์ IMDB (The Internet Movie Database : แหล่งรวมสำหรับผู้ที่ยอมรับชมภาพยนตร์จากทั่วโลกเข้ามาให้คะแนนสำหรับภาพยนตร์ที่ได้ดูจบไปและสามารถวิจารณ์ได้บนเว็บไซต์ได้เลย) และสามารถรับชมได้ในช่องทางต่าง ๆ อาทิ ในโรงภาพยนตร์ แผ่น DVD หรือ แพลตฟอร์ม OTT ได้แก่ Dostana (1980), Duniya (1984), Agneepath (1990), Chamatkar (1992) และ Hum Aapke Hain Koun..! (1994)

1.2 ภาพยนตร์บอลลีวูดที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ. 2000 – 2019 จำนวน 5 เรื่อง โดยใช้เกณฑ์จากคะแนนนิยมในเว็บไซต์ IMDB และสามารถรับชมได้ในช่องทางต่าง ๆ อาทิ ในโรงภาพยนตร์ แผ่น DVD หรือ แพลตฟอร์ม OTT ได้แก่ Lagaan: Once Upon a Time in India (2001), 3 Idiots (2009), PK(2014), Drishyam (2015) และ Drishyam (2015)

2. เครื่องมือเก็บการวิจัย

โดยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 แบบ ดังนี้

2.1 แผ่นบันทึกข้อมูลภาษาภาพยนตร์

2.2 แผ่นบันทึกข้อมูลตระกูลภาพยนตร์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลจาก 3 วิธี ดังนี้

3.1 Netflix

3.2 True ID

3.3 แผ่น DVD

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้ทฤษฎีแนวรูปแบบนิยมและแนวคิดตระกูลภาพยนตร์บอลลิวูดเพื่อประกอบกาวิเคราะห์ในงานวิจัยครั้งนี้ตามแหล่งข้อมูล โดยหน่วยการวิเคราะห์นั้นจะถูกแบ่งออกเป็น 2 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 การวิเคราะห์ด้วยช็อต (Shot) ตามหลักของทฤษฎีรูปแบบนิยมเพื่อให้เข้าถึงภาษาภาพยนตร์ได้อย่างถูกต้อง

หน่วยที่ 2 การวิเคราะห์ตระกูลภาพยนตร์ (Genre) โดยใช้ตารางในการวิเคราะห์แบบ Formulaic Elements ของ Arthur Asa Berger เพื่อแบ่งตระกูลภาพยนตร์ได้อย่างถูกต้อง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยในแต่ละข้อตามตารางด้านล่าง ดังนี้

ตารางที่ 1 ความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลิวูด

ช่วงเวลา	ค.ศ. 1980 - 1999	ค.ศ. 2000 - 2019
ภาษาภาพยนตร์		
ความยาว	เฉลี่ยอยู่ที่ 170 นาที	มีความยาวที่สั้นลง โดยภาพยนตร์ในปี 2015 มีความยาวเพียง 133 นาที
1) ภาพ		
(1) กรอบภาพ	ปี ค.ศ. 1980 และปี ค.ศ. 1994 เท่านั้นที่ใช้กรอบภาพขนาด 4:3 อีกชื่อหนึ่งเรียกว่า SDTV / Video computer displays ภาพยนตร์ที่เหลือนั้นใช้กรอบภาพขนาด 2.35: 1 หรือ Cinemascope หรือขนาดภาพจอกว้าง	ใช้กรอบภาพขนาด 2.35: 1 อีกชื่อเรียกหนึ่งว่า Cinemascope หรือ ขนาดภาพจอกว้าง

ตารางที่ 1 ความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลิวูด (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค.ศ. 1980 - 1999	ค.ศ. 2000 - 2019
(2) ขนาดภาพ	(2.1) ภาพขนาดใกล้มาพร้อมกับภาพถ่ายผ่านไหล่และขนาดปานกลาง นำมาใช้กับภาพทิวทัศน์หรือภาพทรีช็อต พบเห็นได้บ่อยครั้งเนื่องจากถูกเลือกนำมาใช้กับการสนทนาเป็นหลัก (2.2) ภาพขนาดไกลหรือขนาดภาพเต็มตัว นำมาใช้กับฉากที่มีการสื่อสารภาษากายร่วมด้วย (2.3) ภาพขนาดไกลมาก นำมาใช้กับฉากที่ต้องการให้เห็นบริบทของสถานการณ์นั้น ๆ อย่างชัดเจน (2.4) ภาพขนาดใกล้มาก พบเห็นได้น้อยในช่วงปีนี้	(2.1) ภาพขนาดใกล้มาก พบเห็นได้น้อยที่สุด (2.1) ภาพขนาดปานกลาง กับภาพทิวทัศน์หรือภาพทรีช็อตร่วมกับภาพถ่ายผ่านไหล่กับการสนทนา เห็นท่าทางพร้อมกับการสนทนา (2.3) ภาพขนาดใกล้ จะถูกนำมาใช้บ่อยครั้งเช่นกัน แต่สำหรับช่วงปีนี้จะมีการใช้ภาพขนาดนี้แบบกึ่งกลางระหว่างภาพขนาดปานกลาง ตั้งแต่ภาพยนตร์ปี 2009 เป็นต้นไป (2.4) ภาพขนาดไกลหรือขนาดภาพเต็มตัว มักจะนำมาใช้กับฉากที่ตัวละครมีการเคลื่อนไหวทั้งร่างกาย (2.5) ภาพขนาดไกลมากใช้กับฉากที่มีการเปลี่ยนบริบทหรือสถานที่
(3) มุมกล้อง	(3.1) มุมภาพระดับสายตาเป็นหลักในฉากที่มีการสนทนากัน (3.2) ภาพมุมสูงมีการนำมาใช้ในฉากการให้อาหารของตัวละคร	(3.1) มุมภาพระดับสายตานำมาใช้เป็นหลักในฉากสนทนาของตัวละคร (3.2) ภาพมุมสูงนำมาใช้กับฉากที่ตัวละครถูกกดขี่ กดดัน
	(3.3) ภาพมุมต่ำ ถูกนำมาใช้ในฉากการปิดบังความจริง (3.4) มุมภาพสายตาด้านยังคงนำมาใช้กับฉากการเปลี่ยนของสถานที่เป็นหลัก	(3.3) ภาพมุมต่ำใช้กับตัวละครที่ต้องการกดขี่หรือต้องการปิดบัง (3.4) มุมภาพสายตาด้านนำมาใช้กับฉากที่มีการเปลี่ยนสถานที่ การเดินทาง (3.5) ภาพมุมเอียงในฉากที่ต้องการเพิ่มความสับสนนิ่งสื่อสารไปยังผู้ชม
(4) การเคลื่อนไหวกล้อง	ใช้การเคลื่อนไหวกล้องแบบดอลลีเป็นหลัก และนิยมใช้แพน ทิลท์ และแฮนด์เฮลด์มากกว่า	ใช้การเคลื่อนไหวกล้องแบบดอลลีเป็นหลัก และนิยมใช้แครน หรือโดรน และสเตดิแคมมากกว่า

ตารางที่ 1 ความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลิวูด (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค.ศ. 1980 - 1999	ค.ศ. 2000 - 2019
(5) ระยะเวลา	นิยมใช้ภาพชัดลึก	เลือกใช้ภาพชัดตื้นเป็นหลัก
(6) ความเร็วภาพ	นิยมใช้ภาพเร็วเป็นหลัก	เลือกใช้ภาพช้าเป็นหลัก
2) เสียง		
(1) เสียงพูด	มีเพียงเสียงบทสนทนาเท่านั้น	มีเสียงบทสนทนา มีการเลือกใช้เสียงบรรยาย และเสียงจากความคิดของตัวละครมาใช้ในการดำเนินเรื่อง
(2) เสียงดนตรี	นิยมอย่างมากกับการมีบทเพลงในภาพยนตร์ที่ขับร้องโดยตัวละครหรือเรียกว่า เสียงดนตรีในฉาก	ยังคงมีการนำบทเพลงมาประกอบในภาพยนตร์แต่ภาพยนตร์ในปี ค.ศ.2015 และ 2019 จะเป็นเสียงดนตรีที่อยู่นอกฉากมาแทนทั้งเรื่อง
3) ตัดต่อ	การตัดต่อยังคงขาดความลื่นไหลและการเล่าย้อนไปถึงเรื่องราวในอดีตยังสร้างความแตกต่างทางช่วงเวลาได้ยังไม่ดี	มีความลื่นไหลเป็นอย่างมากการเล่าย้อนไปถึงเรื่องราวในอดีต ทำให้ผู้ชมไม่สับสนในช่วงเวลาได้ และมีการนำการตัดต่อแบบฮอลลีวูดมณฑาและการตัดต่อแบบแตกต่างสถานที่แต่ช่วงเวลาเดียวกันมาประกอบใช้ในภาพยนตร์อีกด้วย
4) มีสีของแซน		
(1) องค์ประกอบภาพ	มีการสร้างสมดุลให้กับภาพและยังคงเล่นกับสีคู่ตรงข้าม	มีการสร้างสมดุลให้กับภาพและยังคงเล่นกับสีคู่ตรงข้ามอยู่ มีการสร้างนัยยะให้กับภาพ โทนมีการจัดวางของฉากตามสถานการณ์นั้น ๆ ที่ตัวละครกำลังประสบพบเจอ
(2) แสงและสี	มีการจำกัดการใช้แสงและสีเป็นโทนเดียวกันเกือบจะตลอดทั้งเรื่อง	ปี ค.ศ.2000-2019 มีการปรับการใช้แต่ละโทนให้เหมาะสมกับตระกูลภาพยนตร์และตามแต่ละฉาก

ตารางที่ 1 ความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลิวูด (ต่อ)

ช่วงเวลา	ค.ศ. 1980 - 1999	ค.ศ. 2000 - 2019
(3) การแสดงและสีของเครื่องแต่งกาย	ตัวละครใส่เสื้อผ้าแบบวัฒนธรรมดั้งเดิม เน้นการใส่ผ้าสำหรับในเพศหญิง เพศชายจะแต่งกายโดยใส่สูทเป็นหลัก	มักใส่เสื้อผ้าแบบทันสมัยตามเนื้อเรื่อง มากยิ่งขึ้น
ตระกูลภาพยนตร์	มักนิยมตระกูลภาพยนตร์แนวมาซาลาเป็นหลัก และมีตระกูลภาพยนตร์แนวโรแมนติกด้วย	ตระกูลภาพยนตร์ที่หลากหลายแนวมากกว่า โดยมีการผสมผสานของตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูดมาด้วย

สรุปผลการวิจัย

ภาษาภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลิวูดที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ. 1980 - 1999 และ ปี ค.ศ. 2000 - 2019

ความยาวของภาพยนตร์ภาพยนตร์บอลลิวูดมีความยาวที่สั้นลง

ภาพ

กรอบภาพ (Frame) สำหรับกรอบภาพมีเพียงภาพยนตร์จากปี 1980 และ 1994 เท่านั้นที่ใช้กรอบภาพขนาด 4 : 3 หรือ อีกชื่อหนึ่งเรียกว่า SDTV / Video computer displays ภาพยนตร์ที่เหลือนั้นใช้กรอบภาพขนาด 2.35 : 1 หรือมีอีกชื่อเรียกหนึ่งว่า Cinemascope หรือขนาดภาพจอกว้าง

ขนาดภาพ (Shot Size) ในทั้งสองช่วงปีมีการเลือกใช้ขนาดภาพทั้งภาพขนาดใกล้ (Close Up หรือ CU) และ ภาพขนาดปานกลาง (Medium Shot หรือ MS) เป็นหลัก แต่ในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2019 จะมีการนำภาพขนาดใกล้ (Close Up หรือ CU) มาใช้ในขนาดแบบกึ่งกลางระหว่างภาพขนาดปานกลาง (Medium Shot หรือ MS) นอกจากนี้ภาพขนาดไกล (Long Shot หรือ LS) หรือขนาดภาพเต็มตัว (Full Shot) มีการนำมาใช้ในเชิงเดียวกันในฉากที่มีการเคลื่อนไหวตลอดทั้งร่างกาย ภาพขนาดไกลมาก (Extreme Long Shot หรือ ELS, XLS) ในช่วงปี ค.ศ. 1980 - 1999 มักจะนิยมนำมาใช้ในฉากการต่อสู้ การเล่นกีฬาและฉากเปลี่ยนสถานที่ แต่ในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2019 จะนำมาใช้ในฉากเปลี่ยนสถานที่เป็นหลักแทน และภาพขนาดใกล้มาก (Extreme Close Up หรือ ECU, XCU) นำมาใช้บ่อยครั้งในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2019

มุมกล้อง (Camera Angle) ในสองช่วงปีนี้มีการเลือกใช้มุมภาพระดับสายตา (Eye-Level Shot) เป็นหลักในฉากที่มีการสนทนากัน นอกจากนี้ยังมีจุดแตกต่างกันในภาพมุมสูง (High-Angle Shot) โดยภาพมุมสูงมีการนำมาใช้ในฉากการให้โอวาทของตัวละคร และภาพมุมต่ำ (Low-Angle Shot) ถูกนำมาใช้ในฉากการปิดบังความจริง มุมภาพสายตานก (Bird's Eye View Shot) ยังคงนำมาใช้กับฉากการเปลี่ยนของสถานที่เป็นหลัก และสุดท้ายใช้ภาพมุมเอียง (Dutch Angle) สามารถพบได้แต่ในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2019

การเคลื่อนกล้อง (Camera Movement) สำหรับทั้งสองช่วงปีนี้มีการเลือกใช้การเคลื่อนที่ที่แตกต่างกันและเหมือนกัน โดยทั้งสองช่วงปีนิยมใช้การเคลื่อนกล้องแบบแบบดอลลี (Dolly Shot) เป็นหลัก และจุดที่แตกต่างกัน คือ ซึ่งในช่วงปี ค.ศ. 1980 - 1999 มักจะนิยมใช้แพน (Panorama หรือ Pan) ทิลท์ (Tilt) และแฮนด์เฮลด์ (Hand-Held) มากกว่าในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2019 ที่นิยมใช้เครน (Crane Shot) หรือ โดรน (Drone Shot) และสเตดิแคม (Steadicam Shot) มากกว่า

ระยะชัด (Depth of DOF) ในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 มักจะนิยมใช้ภาพชัดลึก (Deep Focus) เป็นหลักและในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 เลือกใช้ภาพชัดตื้น (Shallow Focus) เป็นหลัก

ความเร็วภาพ (Speed of Motion) สำหรับสองช่วงปีนี้มีมีความแตกต่างในการเลือกใช้เป็นอย่างมาก ในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 มักจะนิยมใช้ภาพเร็ว (Fast Motion) เป็นหลัก และในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 เลือกใช้ภาพช้า (Slow Motion)

เสียง

เสียงพูด (Speech) ในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 จะมีเพียงเสียงบทสนทนา (Dialogue) เท่านั้น แต่ในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 มีการเลือกใช้เสียงบรรยาย (Narration) และเสียงจากความคิดของตัวละคร (Voice Over หรือ OV) มาประกอบในการดำเนินเรื่อง

เสียงดนตรี (Music) สำหรับในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 เป็นที่นิยมอย่างมากกับการมีบทเพลงในภาพยนตร์ที่ขับร้องโดยตัวละครหรือเรียกว่า เสียงดนตรีในฉาก (Local Music) แต่กลับกันในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 ยังคงมีการนำบทเพลงมาประกอบในภาพยนตร์แต่ภาพยนตร์ในปี 2015 และ 2019 จะเป็นเสียงดนตรีที่อยู่ฉาก (Background Music) มาแทนทั้งเรื่อง

ตัดต่อ

ทั้งสองช่วงปีมีการตัดต่อที่ต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 การตัดต่อยังคงขาดความสั่นไหวและการเล่าย้อนไปถึงเรื่องราวในอดีต (Flashback) ยังสร้างความแตกต่างทางช่วงเวลาได้ยังไม่ดี แต่หากเป็นในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 จะมีความสั่นไหวเป็นอย่างมากการเล่าย้อนไปถึงเรื่องราวในอดีต (Flashback) สามารถทำให้ผู้ชมไม่สับสนในช่วงเวลาได้ นอกจากนี้ยังมีการนำการตัดต่อแบบฮอลลีวูดมอนตาจ (Hollywood Montage) และการตัดต่อแบบแตกต่างสถานที่แต่ช่วงเวลาเดียวกัน (Cross-Cuttingting) มาประกอบใช้ในภาพยนตร์อีกด้วย

มีส์ของแซน

องค์ประกอบภาพ (Composition) สำหรับทั้งสองช่วงปียังคงมีการสร้างสมดุลให้กับภาพและยังคงเล่นกับสีคู่ตรงข้ามอยู่ แต่สำหรับภาพยนตร์ในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 นั้นจะมีการสร้างนัยยะให้กับภาพ โดยมีการจัดวางของฉากตามสถานการณ์นั้น ๆ ที่ตัวละครกำลังประสบพบเจอ

แสงและสี (Lighting and Colors) ในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 มีการจำกัดการใช้แสงและสีเป็นโทนเดียวกันเกือบจะตลอดทั้งเรื่อง แต่สำหรับปี ค.ศ. 2000 – 2019 จะมีการปรับการใช้แต่ละโทนให้เหมาะสมกับตระกูลภาพยนตร์และตามแต่ละฉาก

การแสดงและสีของเครื่องแต่งกาย (Performance and Colors of Costume) ในระหว่างของสองช่วงปีนี้มีมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 ตัวละครมักจะใส่เสื้อผ้า (Costume) แบบวัฒนธรรมดั้งเดิมเน้นการใส่ผ้าสำหรับในเพศหญิง แต่เพศชายจะแต่งกายโดยใส่สูทเป็นหลัก แต่สำหรับในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 มักจะใส่เสื้อผ้า (Costume) แบบทันสมัยตามเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น

ตระกูลภาพยนตร์

ในทั้งสองช่วงปีนั้นมีความแตกต่างของตระกูลภาพยนตร์สำหรับภาพยนตร์บอลลีวูดยอตนินย ซึ่งสามารถเห็นได้อย่างชัดเจน โดยในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1999 มักจะนิยมตระกูลภาพยนตร์แนวมาซาลา (Masala Films) เป็นหลัก แต่ก็จะมีตระกูลภาพยนตร์แนวโรแมนติก (Romantic Films) ด้วยเช่นกัน แต่สำหรับในช่วงปี ค.ศ. 2000 – 2019 จะมีตระกูลภาพยนตร์ที่หลากหลายแนวมากกว่าในช่วงปีแรก โดยจะมีการผสมผสานของตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Hollywood) มาด้วย

อภิปรายผล

ภาษาภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูดที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ. 1980 - 1999 และ ปี ค.ศ. 2000 - 2019

เดวิด บอร์ดเวลล์ (David Bordwell) และ คริสติน ทอมป์สัน (Kristin Thomson) จำกัดความคำว่า รูปแบบ (Form) ไว้ว่า รูปแบบ คือ สิ่งที่สำคัญที่สุดในงานศิลปะทุกประเภท และภาพยนตร์นั้นไม่ใช่เพียงแต่ผสมส่วนประกอบต่าง ๆ ลงไปเท่านั้น แต่เป็นการกำหนดความสัมพันธ์ของส่วนผสมและดึงดูดความสนใจ โดยมีการสื่อสารด้วย ภาพ เสียง ตัดต่อ และมีสีของแสง

เมื่อนำมาพิจารณาด้วยทฤษฎีภาษาภาพยนตร์ตามแนวคิดรูปแบบนิยม (Formalism) กับภาพยนตร์บอลลีวูดทั้ง 10 เรื่องที่นำมาวิเคราะห์นั้นมีความสอดคล้องกันในด้าน กรอบภาพ ขนาดภาพ มุมกล้อง การเคลื่อนกล้อง ระยะชัด ความเร็วภาพ เสียง ตัดต่อ และมีสีของแสง ตามทฤษฎีที่นำมาใช้ โดยยังมีการสื่อความหมายตรงตามแนวคิดรูปแบบนิยม (Formalism) ได้อย่างชัดเจน

ในส่วนของเทคนิคที่นำมาใช้ในภาพยนตร์บอลลีวูด การเคลื่อนกล้อง (Camera Movement) มีการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกัน ซึ่งในช่วงปี ค.ศ. 1980 - 1999 มีการเคลื่อนกล้องที่น้อยกว่าภาพยนตร์ในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2019 จึงทำให้เกิดการตัดต่อที่ไม่ต่อเนื่อง ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Shagun Tatia (2019) ได้ศึกษาเรื่อง Evolution of Bollywood: A Study on Taste and Preferences and Income-Expenditure Framework of Consumers ได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงหลังมานี้มีการเกิดขึ้นของผู้กำกับรุ่นใหม่ที่น่าสนใจเรื่องราวที่น่าสนใจ จึงสามารถช่วยให้ภาพยนตร์บอลลีวูดออกสู่สายตาสากลโลกมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังรวมไปถึงความยาวของภาพยนตร์ที่ถูกกล่าวอ้างในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Nishi Thadeshwar (2020) ได้ศึกษาเรื่อง LOOKING AT BOLLYWOOD'S CHANGING NARRATIVE WITH REFERENCE TO SELECT FILMS ว่าภาพยนตร์ของอินเดียนั้นจะมีความยาวเฉลี่ยอยู่ที่สองชั่วโมงครึ่งโดยประมาณ

สรุปได้ว่าภาพยนตร์บอลลีวูดเป็นภาพยนตร์ที่ถูกผลิตออกมาตามกรอบทฤษฎีภาษาภาพยนตร์ตามแนวคิดรูปแบบนิยม (Formalism)

ตระกูลภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูดบอลลีวูดที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ. 1980 - 1999 และ ปี ค.ศ. 2000 - 2019 จำนวน 10 เรื่อง

เมื่อนำมาพิจารณาด้วยแนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์บอลลีวูด (Genre of Bollywood Film) กับภาพยนตร์บอลลีวูดทั้ง 10 เรื่องที่นำมาวิเคราะห์นั้นสอดคล้องกับตระกูลภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ (History Films) ภาพยนตร์สะท้อนสังคม (Social Films) ภาพยนตร์มาซาลา (Masala Films) และภาพยนตร์โรแมนติก (Romantic Films)

ในงานวิจัยของ Carmen Escobedo de Tapia (2021) ได้ศึกษาเรื่อง ORIGINS AND EVOLUTION OF INDIAN CINEMA: A CALEIDOSCOPIC VISION OF INDIA นั้นสอดคล้องว่าด้วยเรื่องแนวคิดของอินเดีย ซึ่งมีการนำประวัติศาสตร์ ประเทศชาติ และการเล่าเรื่อง มาเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน โดยจะเรียงลำดับในการเล่าจากประวัติศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรม จนกลายมาเป็นประเทศอินเดียในปัจจุบัน มักจะเล่าย้อนไปถึงเหตุการณ์สำคัญ อาทิ ช่วงที่ประเทศอินเดียนั้นตกไปเป็นอาณานิคมของอังกฤษ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nishi Thadeshwar (2020) ได้ศึกษาเรื่อง LOOKING AT BOLLYWOOD'S CHANGING NARRATIVE WITH REFERENCE TO SELECT FILMS ว่าภาพยนตร์อินเดียนั้นมีโครงเรื่องเกี่ยวกับความรักและความรุนแรงเป็นแก่นของเรื่อง และได้มีการสำรวจว่าผู้ชมต้องการชมภาพยนตร์ที่ตีแผ่ความจริงของสังคมในปัจจุบันเพื่อนำมาเป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงสังคม

เมื่อนำมาพิจารณาด้วยแนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Genre of Hollywood Film) กับภาพยนตร์บอลลีวูดทั้ง 10 เรื่องที่นำมาวิเคราะห์นั้นสอดคล้องกับตระกูลภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ภาพยนตร์เพลง (The Musical) และภาพยนตร์ระทึกขวัญ (Thriller) จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Nishi Thadeshwar (2020) ได้ศึกษาเรื่อง LOOKING AT BOLLYWOOD'S CHANGING NARRATIVE WITH REFERENCE TO SELECT FILMS ว่าภาพยนตร์อินเดียมีการนำนักแสดงมาขับร้องเพลง โดยสอดแทรกเพลงเพื่อช่วยเล่าเรื่องเข้าไปในเนื้อหาของภาพยนตร์ และเนื่องจากพฤติกรรมการรับชมภาพยนตร์ของผู้ชมนั้นเปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้ภาพยนตร์ที่ถูกผลิตออกมานั้นเปลี่ยนแปลงไปด้วย

สรุปได้ว่าภาพยนตร์บอลลีวูดมีความสอดคล้องในการแบ่งตระกูลภาพยนตร์ตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ภาพยนตร์อินเดีย (Indian Film History) และแนวคิดการแบ่งตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูด (Genre of Bollywood Film)

การผสมผสานในตระกูลภาพยนตร์ของบอลลีวูดและฮอลลีวูดที่ออกฉายระหว่างปี ค.ศ. 1980 - 1999 และ ปี ค.ศ. 2000 - 2019 จำนวน 10 เรื่อง

ตระกูลภาพยนตร์ของบอลลีวูดสอดคล้องกับลักษณะตามตระกูลภาพยนตร์ฮอลลีวูด เช่น ภาพยนตร์เพลง โดยใช้เพลงในการเล่าเรื่อง ไม่มีความตึงเครียด ทั้งในเหตุการณ์จริง หรือสมมติ ซึ่งจะไปคล้ายกับตระกูลภาพยนตร์เพลง (The Musical) เรื่อง La La Land ซึ่งจะสอดคล้องกับหนังสือ ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ ของ ฤชดา เกิดดี ว่ามักจะมีการสอดแทรกการขับร้องเข้าไปในภาพยนตร์และเน้นไปถึงความสนุกสนานเป็นหลัก และนอกจากนี้ยังสอดคล้องในตระกูลภาพยนตร์ระทึกขวัญ (Thriller) ที่ถูกกล่าวโดย Darreonna Davis ในนิตยสาร Forbes มีการกล่าวถึงตระกูลภาพยนตร์ในบทความ A Complete Guide To The Basic Types Of Movie Genres ว่าภาพยนตร์ในตระกูลนี้มักจะถูกสร้างมาเพื่อเล่นกับจิตใจและความเครียดของผู้ชม

การนำข้อมูลมาบรรยายความเปลี่ยนแปลงของภาษาภาพยนตร์และตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลีวูดระหว่าง ปี ค.ศ. 1980 – 1999 และ ปี ค.ศ. 2000 - 2019

สำหรับภาษาภาพยนตร์ของภาพยนตร์บอลลีวูดที่เปลี่ยนไประหว่าง ปี ค.ศ. 1980 – 1999 และ ปี ค.ศ. 2000 – 2019 มีความสอดคล้องดังงานวิจัยเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์และนาฏศิลป์ในภาพยนตร์บอลลีวูด แนวนอกถิ่นอินเดีย โดย อาร์ลิส ปาทาน (2554) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทางด้านนาฏศิลป์ในภาพยนตร์บอลลีวูดแวนอกถิ่นอินเดียมีการผสมผสานระหว่างการเต้นและการขับร้องประกอบดนตรี หรือการขับร้องประกอบดนตรีสามารถนำมาใช้เพื่อเล่าเรื่องได้ ซึ่งการร้องและการเต้นในภาพยนตร์บอลลีวูดนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะสามารถทำให้ผู้ชมนั้นเคลิ้มไปกับภาพยนตร์ โดยการเล่าเรื่องผ่านตัวละครและนักแสดงก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญในการเลือกรับชมภาพยนตร์ของผู้ชม

ความเปลี่ยนแปลงของตระกูลภาพยนตร์ในภาพยนตร์บอลลีวูดที่ถูกนำมาวิเคราะห์เป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับภาพยนตร์อินเดีย (Indian Film) โดย Nishi Thadeshwar (2020) นั้นได้กล่าวไว้ว่า ในช่วงปี ค.ศ. 1970 -1980 หรือช่วงยุคคลาสสิกบอลลีวูด (Classic Bollywood) ที่มักจะผลิตตระกูลภาพยนตร์มาซาลา (Masala) เป็นหลัก อาทิ ภาพยนตร์เรื่อง Dostana (1980) จบจบปี ค.ศ. 1990 ภาพยนตร์บอลลีวูดที่ผลิตออกมานั้นจะเป็นภาพยนตร์ที่มีการผสมผสานแนวดนตรีเข้าไปด้วย อาทิ ภาพยนตร์เรื่อง Hum Aapke Hain Koun! (1994) ซึ่งเรียกยุคนี้ว่า บอลลีวูดสมัยใหม่ (New Bollywood) จนมาถึงช่วงปลายปี ค.ศ. 2010 อุตสาหกรรมบอลลีวูดมีการเปลี่ยนแปลงจากที่เคยเน้นผลิตตระกูลภาพยนตร์มาซาลา (Masala) เป็นหลัก ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาผลิตภาพยนตร์ที่มีการเล่าเรื่องเกี่ยวกับภาพยนตร์สะท้อนสังคม (Social Film) และภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ (Historical Film)

ข้อจำกัดในการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ข้อจำกัดในการวิจัย

ภาพยนตร์บอลลิวูดบางเรื่องไม่สามารถหารับชมได้ในประเทศไทยจากทุกช่องทาง จึงทำให้ไม่สามารถนำภาพยนตร์บางเรื่องมาวิเคราะห์ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้ที่สนใจสามารถนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปประยุกต์ใช้ในองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการศึกษาด้านภาพยนตร์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้สนใจอาจจะศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาพยนตร์ไทยกับภาพยนตร์บอลลิวูด
2. ผู้สนใจอาจจะศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาพยนตร์บอลลิวูดในแต่ละตระกูล

บรรณานุกรม

- กฤษดา เกิดดี. (2541). *ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ห้องภาพสุวรรณ.
- กฤษดา เกิดดี. (2563). *ทฤษฎีการวิจารณ์ภาพยนตร์ (เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 7)*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จำเริญลักษณ์ ชนะวังน้อย. (2563). *ทฤษฎีภาพยนตร์แนวรูปแบบนิยม 1 (เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 3)*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชลาทิพย์ ถิรสุนทรากุล. (2565). *อินเดียประเทศที่ผลิตภาพยนตร์มากที่สุดในโลก แพชั่น ดนตรี เต็มร้านนั้นจ่อ* [Web log message]. <https://workpointtoday.com/india-film-industry-gangubai/>
- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ และคณะ. (2546). *สุนทรียนิเทศศาสตร์ การศึกษาสื่อสารการแสดงและสื่อจินตคติ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรทิวา บุษะ. (2561). *การเล่าเรื่องในภาพยนตร์ที่กำกับโดยนวล อารังรัตนฤทธิ*. [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต].
- อาร์ลิส ปาทาน. (2554). *การสื่อสารอัตลักษณ์และนาฏศิลป์ในภาพยนตร์บอลลิวูดแนวอกถิ่นอินเดีย* [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- Andrews, A. (2022). *Bollywood Goes Global: Adapting To Growing Trends* [Web log message]. <https://www.fresconews.com/bollywood-goes-global/>
- Davis, D. (2023). *A Complete Guide to The Basic Types of Movie Genres* [Web log message]. <https://www.forbes.com/sites/darreonnadavis/article/a-complete-list-of-movie-genres/>
- Devi, I.T. (2023). *Swimming against the Mainstream: Thailand's Bollywood niche market* [Web log message]. <https://theaseanmagazine.asean.org/article/swimming-against-the-mainstream-thailands-bollywood-niche-market/>

- Dudrah, R.K. (2006). *Bollywood: Sociology Goes to The Movies* [Web log message]. <https://archive.org/details/bollywoodsociolo0000dudr>
- Forbes. <https://www.forbes.com/sites/darreonnadavis/article/a-complete-list-of-movie-genres/>
- Tapia, C.E. (2021). Origins and Evolution of Indian Cinema: A Kaleidoscopic Vision of India. *Revista Canaria De Estudios Ingleses*, 83(6), 21-36.
- Tatia, S. (2019). Evolution of Bollywood: A Study on Taste and Preferences and Income-Expenditure Framework of Consumers. (2nd) International Conference on Research in Business, *Management and Economics*. 3(5), 1-12.
- Thadeshwar, N. (2020). *Looking at Bollywood's Changing Narrative with Reference to Select Films* (Unpublished Doctoral dissertation). Mithibai College of Arts, Mumbai.